

og naar det altsaa bliver Forslagsstillernes subdialeire Forslag og ikke det principale, som der bliver Tale om at vedtage. Det sidste Punktum indeholder jo nemlig en bestemt Anvisning til samtlige Amter og selvfølgelig ogsaa til Byerne om at søge gjennem Finantsloven at opnaae det, som de ikke have kunnet opnaae gjennem dette Lovforslag. Det vil sandsynligviis foranledige et almindeligt Stormløb, og, selv om Rigsdagen end vil søle sig stærk nok til at modsætte sig samme, bliver det i alt Fald en Overskylning, som aldrig kan være behagelig for Indenrigsministeren, der altid skal tage det første Stød af. Jeg troer nu heller ikke, at der behøves en saa bestemt Henvisning til, gjennem Finantsloven, at søge at opnaae yderligere Tilskud fra Statskassen, thi jeg antager, at virkelig berettigede Billighedstray nok vilde vide at finde Veien frem uden det. — Det andet Vædringsforslag, der er stillet til Lovforslaget, nemlig til dets § 3, er jo af en langt mere indgribende Betydning. Den ærede Ordfører for Stillerne af dette Forslag (S. M. B. Andersen) havde ganske vist Ret i, at det saaledes af ham i Forening med flere ærede Rigsdagsmænd stillede Vædringsforslag er ordlydende overeensstemmende med et Vædringsforslag, som jeg havde stillet til 3die Behandling af denne Sag i Folkethinget, men, hvad det ærede Medlem ikke omtalte, var, at jeg kun der anbefalede mit Vædringsforslag til Vedtagelse i Forbindelse med et andet Vædringsforslag, som ogsaa var stillet til 3die Behandling, at det altsaa var disse to Vædringsforslag i Forening, som jeg anbefalede til Folkethinget. Dette andet Vædringsforslag gik ud paa Oprettelsen af en ny Bom i gamle Kjøbenhavns Amt. Det forholder sig ganske vist saa, som af den ærede 3die Landsthingsmand for 11te Kred (S. M. B. Andersen) anført, at der i det oprindelige Lovudkast ikke engang fandtes nogen saa gunstig Bestemmelse som Vædringsforslaget, men det turde jo ogsaa nok være muligt, at der ved de lange Forhandlinger om dette Spørgsmaal og ved de meget omhyggelige Undersøgelser, som ere blevne foranledigede ved disse Forhandlinger, er fremkommet Momenter, som have stillet det som nødvendigere ogsaa for Ministeren at komme

gamle Kjøbenhavns Amt noget mere til Hjælp, end det oprindelige Lovudkast antydede. Det forekommer mig i ethvert Tilfælde, at man ikke nu her bør see bort fra, at den i § 3 givne Bevilling af 6,000 Rd. i 28 Aar er indstemt i Folkethinget, ikke efter Forslag af Ministeren, men jeg kunde snarere sige mod Ministerens Villie, idet mit Forslag gik i en anden Retning. Mit Forslag gik ud paa paa en anden Maade at fyldestgjøre gamle Kjøbenhavns Amts Billighedstray og kun at bidrage directe fra Statskassen til Amtet, forsaavidt Bommene bleve aflagte. Det forekommer mig, at det vilde være noget, mildest talt, Ualmindeligt, om Landsthinget — og det endogsaa ved den 3die Behandling af et Lovforslag — vilde udstemme en Bevilling, som er indsat i Folkethinget, og indsat, som jeg endnu engang maa gjøre opmærksom paa, trods min varme Anbefaling af et andet Forslag, som vilde have været mindre byrdefuldt for Statskassen end det, der saaledes blev vedtaget.

M. Rasmussen: Jeg giver den ærede Minister fuldkommen Ret i, at Landsthinget i Reglen ikke skal trage efter at udstemme Bevillinger, som Folkethinget har vedtaget; men jeg vil dog tillige minde om, at det var i sidste Dieblit og vistnok under meget vanskelige Omstændigheder, at Folkethinget kom til det Resultat, som nu foreligger i Lovforslagets § 3; Forslaget derom blev derhos i Folkethinget kun vedtaget med 35 Stemmer mod 25. Da vi havde seet, at Ministeren i Folkethinget havde gjort sit Forslag om en Bevilling til gamle Kjøbenhavns Amt afhængigt af den udtrykelige Betingelse, at Bommene skulde nedlægges, saa troede vi, at Ministeren endnu vilde være tilbøielig til, eftersom Lovforslaget jo dog alligevel skal tilbage til Folkethinget, at støtte det samme Forslag, som han egentlig selv helst havde villet have. Hvorledes det er gaaet til med Afstemningen over dette Punkt, nytter det jo ikke Stort at tale om. Sagen er allerede gammel og har jo saa at sige en Historie. Der har i sin Tid været nedsat en Commission om de iaar forelagte Veilovforslag, og fra denne Commissions Anskuelser vil jeg søge at gaae ud. Denne Commission har ligesaa godt